

Αἰσωπος ἔφη, ὅταν ἔλθῃς ὁ σωθηκοφύλαξ ἅμα τῷ
 ἀνιδύκῳ σε λέγοντες ἴνῃ θάλασσαν ἴππας ἐκπίδῃ,
 μὴ ἀρνῆ, ἀλλὰ ἄπερ σινέδῃ εἰ οἴνω, ταῦτα καὶ
 νύφῳν λέγε, καὶ κέλευσον σρώματα πρὸς τὴν αἰγι-
 αλὸν τεθῆναι, καὶ κραββάτους καὶ τράπεζαν, καὶ
 παιδας πικκέρνας πρὸς αἰθῆναι. ὅταν δὲ ἴδῃς, ὅτι
 πάντα πεπλήρωται, τὸ ὄχλος ἐπὶ ἴνῃ θεάν σινδρα-
 μόνος, ἀναπεσὼν κέλευσον πληθῆναι σκύφους ἐκ
 ἴης θαλάσσης, καὶ λαβὼν ἕνα ἐν ταῖς χερσὶ σε, ἴ-
 πέ δημοσίᾳ πρὸς τὸν σωθηκοφύλακα, πῶς ἄρα
 τε θάρκαμ τὰς σωθήκας, καὶ τότε ἔρῃ σοι, ἵνα
 ἴνῃ θάλασσαν ἐκπίης. ὁ δὲ ξάνδος τῷ αἰσωπῷ
 ἔφη, μὴ, τί πλεόν ἔρῃ τὸτο. ὁ δὲ, ἔ, φησὶ, ἀλλὰ
 τὸτο μῆρτύραμαι, λέγε, ἐπὶ δὲ γὰρ παρ' αὐτῶν
 ἀνιφρασιν ἔχῃς δεξαδαί, καὶ δημηγρόησον